

forbindelse, hvis sigtedes tilstedeværelse i retten ikke er nødvendig. En sådan regel ville ikke ændre på, hvornår sigtede havde krav på at kunne komme fysisk til stede i retsmødet (jf. de nævnte bestemmelser samt den daværende § 837, stk. 3 (en lignende bestemmelse findes nu i § 841, stk. 2)).

Der henvises til betænkningens side 354.

Særligt om fristforlængelser

Retsplejerådet foreslog som nævnt, at retten skal kunne tilbyde sigtede at deltage i et retsmøde under efterforskningen via en videoforbindelse, hvis sigtedes tilstedeværelse i retten ikke er nødvendig. Denne regel ville også gælde retsmøder, hvor der skal tages stilling til politiets anmodning om forlængelse af varetægtsfængsling.

Retsplejerådet fandt, at en anvendelse af videomøder som alternativ til personligt fremmøde i disse tilfælde ville kunne spare mange ressourcer, som anvendes til transport og bevogtning. Retsplejerådet fandt imidlertid, at varetægtsfængsling er et så alvorligt indgreb, at reglerne om, hvornår arrestanten har krav på at komme til stede i retten ved afgørelser om forlængelse af varetægtsfængslingen, ikke burde ændres.

Retsplejerådet bemærkede, at en anmodning fra arrestanten om fysisk fremstilling i retten således også fremover kun ville kunne afslås, hvis en sådan fremstilling vil være forbundet med uforholdsmæssige vanskeligheder, jf. retsplejelovens § 767, stk. 1, in fine.

Retsplejerådet bemærkede i den forbindelse, at når retten skal vurdere, om en fysisk fremstilling i retten vil være forbundet med uforholdsmæssige vanskeligheder, vil der skulle foretages en afvejning mellem de med fremstillingen forbundne vanskeligheder og arrestantens interesse i at være personligt til stede i retten. Såfremt arrestanten har mulighed for at deltage i retsmødet via en videoforbindelse, ville dette kunne indgå i vurderingen af arrestantens interesse i at være fysisk til stede i retten.

Der henvises til betænkningens side 356.

2.2.2.1.4. Forsvarerens deltagelse i et retsmøde via en videoforbindelse

Retsplejerådet fandt, at i retsmøder, hvor sigtede ikke deltager, heller ikke via en videoforbindelse, burde forsvareren kunne deltage via en videoforbindelse, hvis det findes forsvarligt. Forsvareren burde dog lige så lidt som anklage-

ren kunne deltage via en videoforbindelse under domsforhandlingen i første instans eller i ankesager, der omfatter bedømmelsen af beviserne for tiltaltes skyld, selv om tiltalte undtagelsesvis ikke er til stede.

I retsmøder, hvor sigtede deltager, herunder via en videoforbindelse, burde forsvareren efter Retsplejerådets opfattelse som udgangspunkt være ved sigtedes side. Retsplejerådet henviste til, at sigtede har krav på at kunne kommunikere direkte med forsvareren, uden at nogen overhører samtalen, og at forsvarerens fysiske tilstedeværelse i det hele taget er en bedre støtte for sigtede, end når forsvareren optræder som et billede på en skærm.

Hvis retten finder det ubetænkeligt, burde forsvareren efter Retsplejerådets opfattelse dog også kunne møde frem i retten, mens sigtede deltager via en videoforbindelse. Retsplejerådet mindede i den forbindelse om, at det altid er frivilligt for sigtede, om denne ønsker at deltage via fjernkommunikation.

Derimod burde der efter Retsplejerådets opfattelse ikke være mulighed for, at forsvareren deltager via en videoforbindelse, når sigtede møder frem i retten. En sådan mulighed ville indebære en risiko for, at hensynet til at spare forsvarerens transporttid fik for stor vægt i forhold til sigtedes interesse i at kunne kommunikere umiddelbart med forsvareren. Dette gjaldt, selv om der blev stillet krav om sigtedes samtykke. Sigtede kunne blandt andet føle sig presset til at give samtykke, hvis det fremstod som en betingelse for at få en bestemt forsvarer.

Der henvises til betænkningens side 359f.

2.2.3. Lovforslaget

2.2.3.1. Almindelige bemærkninger om sigtedes og tiltaltes deltagelse i retsmøder ved anvendelse af telekommunikation

Det fremgår af lovforslaget, at Justitsministeriet kunne tilslutte sig Retsplejerådets overordnede overvejelser om anvendelsen af telekommunikation i retssager og Retsplejerådets forslag om parter, herunder sigtedes, deltagelse i retsmøder ved anvendelse af telekommunikation.

Det fremgår herudover af lovforslaget, at det i forbindelse med høringen over betænkning nr. 1401/2001 havde været anført, at sigtede alene burde kunne deltage i et retsmøde ved anvendelse af telekommunikation i de tilfælde, hvor rets-